

[Justitsministeren.]

paa, hvad Befolkningen maatte mene i Diktaturstaterne, for de kan ikke komme til at udtale deres Mening; hvis de gjorde det — mod de herskende —, kunde de komme til at risikere Knappen.

Selvfølgelig var det ogsaa urigtigt, men ikke overraskende, at det ærede Medlem sagde, jeg kun havde eet Argument for Nævningernes Afskaffelse, naar jeg udtrykkelig i Gaar har fremhævet 3 Argumenter; det kan enhver læse i Fortrykket, og jeg har ikke Spor af Lyst til at staa og sige nøjagtig det samme i Dag, som jeg sagde i Gaar.

Endelig beklager jeg, at jeg i Dag for en Gangs Skyld har været saa tidligt oppe i Anledning af et Ministermøde, at jeg ikke har faaet læst „Social-Demokraten“s saa lidt som de andre store Blades Referat af Forhandlingerne i Gaar; derimod tog jeg for en Sikkerheds Skyld „Arbejderbladet“ med herover, for jeg tænkte nok, der kunde være noget af Interesse i det, og det vil mere mig — med Formandens Tilladelse — at gøre opmærksom paa et Par Ting i dette Blad, der illustrerer det ærede Medlems Kritik af andre Blade. Referatet begynder med, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen

„i Gaar konstaterede uimodsaagt, at her stod Regeringen og 6 Folketingspartier i aaben Modsætning til Befolkningens Meninger og Ønsker“.

Det konstaterede det ærede Medlem uimodsaagt i Gaar. Længere nede staar der en Usandhed, for ikke at sige en Løgn — jeg ved ikke, hvor mange Gange det skal gentages for at kunne stemples som en Løgn —, der staar nemlig, hvad der ogsaa stod i Gaar, at jeg havde sørget for, at der ingen Kommuniste kom til Stede i Studenterforeningen. Jeg ved ikke, hvorfor jeg skulde være mere bange for det ærede Medlem i Studenterforeningen, hvor man dog kan slaa sig mere løs end her i Salen, hvor jeg desværre maa iagttage en fuldt ud parlamentarisk Form over for det ærede Medlem. (*Aksel Larsen:* Er det svært?). Det er ikke svært, for man er jo vant til det, men det er ubehageligt. (*Aksel Larsen:* Ja, det tænkte jeg nok). Ja, for det ærede Medlem er det næsten uoverkommeligt. Nej, det, der skete med Hensyn til Studenterforeningen, var, at der kom en Sekretær ind til mig med en Liste saa lang som et ondt Aar — jeg tror paa 3 lange Sider — og skulde spørge fra Senioratet i Studenterforeningen, om jeg ønskede flere indbudt. Jeg saa disse 100 Navne, jeg læste dem ikke igennem, jeg havde travlt og sagde til

Sekretæren, om han vilde være saa venlig blot at takke Senioratet og sige, at jeg ønskede ikke flere, men færre indbudt. Det er min Andel i Indbydelserne til Studenterforeningen, og det er altsaa absolut usandt, at jeg har forsøgt at øve nogen Art Indflydelse paa, hvem Studenterforeningen indbød.

Endelig skal jeg af det samme Nummer af „Arbejderbladet“ angive Grunden til, at jeg nu ikke svarer det ærede Medlem mere. Referatet fra i Gaar ender saaledes:

„Steincke havde faktisk ikke et eneste Ord at sige mod det af Aksel Larsen fremførte og gjorde da heller ikke Forsøg paa at imødegaa det.“

Man vil forstaa, at naar Bladet nu i Morgen skal til at skildre, med hvilket Mesterskab det ærede Medlem igen har tugtet mig i Dag, vil der komme til at staa: Hr. Steincke blev saa forskrækket, at han end ikke bad om Ordet!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Ja, jeg tror ikke, det er til nogen Nytte, at den højtærede Minister og jeg her fortsætter Diskussionen om den medicinske Indikation, og derfor skal jeg afstaa derfra.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde noget om Nævninger, som ganske bekræftede den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for, at man vel ønskede, at der i Loven skulde staa visse Straffebestemmelser, men at man regnede med, at Nævningerne vilde tilsidesætte disse, og det er et Standpunkt, som belyst een Gang formentlig ogsaa dermed er dømt.

Dernæst kom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger til mig, af hvilke Formanden jo allerede har paataalt en og dermed fritaget mig for at svare paa den. Jeg skal sige, at de Slutninger, som det ærede Medlem har draget om, hvorledes jeg personlig har levet i den Situation, som jeg talte om i det Foredrag „Nationaltidende“ refererede, er ganske urigtige og kun fremtræder som Vidnesbyrd om, hvad han ud fra sin egen personlige Indstilling maatte finde var det eneste naturlige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det er ikke min Skyld, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke